

Preek in de Avondmaalsdienst, Capelle-Schollevaar, 11 juni 2006, 9.15 uur

Thema: 'Een brief uit de gevangenis' n.a.v. Efeze 3: 14-21 (kerntekst: vers 14-17a)

Ziet u hem zitten, in zijn cel? Paulus, de gedreven apostel, getuige van Jezus Christus, hij buigt zijn knieën voor de Vader, zegt hij in vers 14. En dat hij hier geknielend ligt op de grond, dat is héél veelzeggend. Als Joden in die tijd gingen bidden, weet u hoe dat dan ging? Dan hieven ze hun handen op. Zó werd er gebeden! Maar hier valt Paulus op de knieën! En dat deed een Jood alleen als hij heftig geëmotioneerd was.

Wanneer komen we knielende bidders tegen?

Weet u wie er ook op zijn knieën ging om te bidden? Stefanus, de eerste martelaar voor Jezus, Stefanus ging op zijn knieën, vlak voor zijn dood, toen de stenen al door de lucht suisden om hem te vermoorden. En Stefanus schreeuwde het uit: 'Here! Reken hun deze zonde niet toe!'

En weet u wie er ook op de knieën ging? De Here Jezus Zelf, in de Hof van Gethsemane, vlak voor Zijn lijden en sterven. En daar, op Zijn knieën, kwam dat intense gebed uit Zijn hart: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbij gaan!' Maar het was niet mogelijk, en Jezus kwam, al biddend tot een volkomen rust en zekerheid.

Ook van Paulus zelf wordt één keer eerder beschreven dat hij op de knieën gaat. En het is heel opmerkelijk wanneer dat gebeurt. Dat is namelijk, als hij afscheid neemt van de oudsten van de gemeente van Efeze. In Efeze heeft Paulus wel drie jaar gewerkt, hij had hele diepe banden met deze gemeente. En dan lezen we in Handelingen 20, dat Paulus op doorreis is, naar Jeruzalem, en dat hij wéét, dat hij gevangen genomen zal worden en zal moeten lijden voor Jezus. Onderweg naar Jeruzalem is er een tussenstop in de haven van Milete, en dan laat Paulus boodschappers sturen naar Efeze, om de oudsten van de gemeente te laten halen. En als ze daar dan zijn, ik stel me zo voor: daar op het strand, dan houdt Paulus een toespraak. Een heel indringende oproep. En hij zegt: 'Ik zal jullie niet meer zien. Ik ga mijn lijden tegemoet. Maar blijf trouw aan Jezus Christus! Er zullen wolven de kudde binnensluipen, en de satan zal alles in het werk stellen om Gods werk te vernietigen. Maar blijf standvastig! Blijf trouw!' Handelingen 20: 31: 'Waakt dan en herinnert u, dat ik drie jaar lang nacht en dag niet heb opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen.'

En als Paulus dan zijn toespraak heeft gehouden, staat er in vers 36: 'En toen hij dit gezegd had, boog hij de knieën en heeft hij met hen allen gebeden. En zij barstten allen in groot geweend uit en vielen Paulus om de hals en kusten hem herhaaldelijk, het meest bedroefd over het woord, dat hij gesproken had, dat zij zijn aangezicht niet meer zien zouden. En zij deden hem uitgeleide naar het schip.'

Paulus sméékt God voor deze gemeente!

Paulus vóelde het aankomen, dat hij zou moeten gaan lijden om zijn geloof in Jezus. En nu zit Paulus gevangen, in Rome, en hij schrijft een brief aan diezelfde gemeente van Efeze, die gemeente waar hij drie jaar lang dag en nacht heeft gewerkt, diezelfde gemeente waarvan de oudsten daar in Milete met Paulus op de knieën hebben gelegen. Want wat is het bericht dat Paulus heeft gehoord over die gemeente in Efeze? Het bericht is dat het niet goed gaat, dat er zorgen zijn, dat de gemeente zich laat meeslepen door de publieke opinie, door alles wat er gebruikelijk is in de samenleving. Als u de Efezebrief doorleest, dan komt u het allemaal tegen: onderling geharrewar (4: 1-6), dronkenschap (5: 18), seksuele zonden (5: 3), hebzucht (5: 3), taalgebruik dat niet past bij een christen (5: 4), noem maar op. U begrijpt wel: als daar in zo'n brief krachtig tegen gewaarschuwd wordt, dan is dat niet voor niets! Dan waren dat dingen die voorkwamen, zoals het ook vandaag de dag voorkomt, ook onder christenen nu. Wij laten ons vaak veel meer meeslepen door de hele samenleving dan we zelf denken.

En daar ligt Paulus, te bidden op zijn knieën in zijn cel, en dan zijn we weer terug bij onze centrale tekst in hoofdstuk 3: 'O God! Trouwe Vader, U bent de God naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt.' Dat wil zeggen: 'U bent Koning over hemel en aarde! U bent Koning van alle volken: Koning van de engelen in de hemel en Koning van Brazilië, en van Costa Rica, van Duitsland, van Servië en van Montenegro, alle volken: ze zijn van U, HERE! U alleen regeert! Wat mensen ook zeggen of beweren, U heeft alle macht!'

Waar bidt hij om? Om innerlijke kracht van de Heilige Geest

'En', gaat Paulus dan verder, 'wilt U nu toch die mensen in Efeze met kracht sterk maken door Uw heilige Geest: sterk van binnen, in de inwendige mens, sterk met een innerlijke kracht, zodat ze niet de duisternis van de wereld opvangen, maar het licht van het Evangelie uitstralen! Geef hen zóveel kracht van binnen, Here God, dat niet het gif van de oppervlakkigheid hen ziek maakt, maar dat het

medicijn van de diepgang van het Evangelie hun omgeving mag redden! Geef hen toch Uw Heilige Geest! En geef dat zó Jezus Christus in hun harten woning mag maken. Dat Hij er mag wonen, als Koning op de troon.'

Gemeente, het is Pinksteren geweest! De Heilige Geest is uitgestort. Leeft die Geest ook in u? Geeft u die Geest de ruimte om door te werken? Of zit u vast aan al die dingen die belangrijk zijn in de media: hoe je eruitziet, en of je gebekt bent, en hoeveel je verdient, en of je populair bent. Waar liggen uw prioriteiten in het leven?

Een brief uit de gevangenis, ook nu!

Vandaag is het de zondag van de lijdende kerk. Christenen in de gevangenis, zij houden ons een spiegel voor. Vorig jaar schreven we bemoedigingskaarten aan christenen die gevangen zitten in Egypte. En vanuit één van die gevangenissen kwam post terug, onder andere Corrie 't Hart kreeg een brief van Ganiyu Ola Suly, een Nigeriaans christen die gevangen zit in Egypte en lijdt om zijn geloof. Maar in die gevangenis is een soort opwekking aan de gang. En wat schrijft broeder Suly? Even vertaald uit het Engels: 'Geprezen zij God, die ons bewaart in Zijn liefde en in Zijn eeuwige armen, onze toevlucht en sterkte. Ik bid dat dit jaar extra stralend voor u mag zijn, en ook (en dit zinnetje heeft me heel erg getroffen), en ook dat u het welzijn van uw ziel niet zult verwaarlozen als de dingen bij u goed gaan. Moge de HERE u sterkte geven, en passie om te blijven werken in Gods wijngaard, en moge Hij u zegenen bij alles wat u doet in Jezus' naam.'

Gemeente, daar gaat het om! Broeder Suly, de de gevangenis, hij roept ons, westerse christenen in een land van welvaart en entertainment en fun en een alles-moet-leuk-zijn-mentaliteit, hij roept ons op: 'Verwaarloos niet het welzijn van je ziel!'

'Verwaarloos niet het welzijn van je ziel!'

Maar hoe kan dat dan? Hoe blijf je dicht bij God, dicht bij Jezus? Gemeente, door op de knieën te gaan, en te bidden om gesterkt te worden met die kracht van de Heilige Geest, van binnen.

Vandaag vieren we het Avondmaal. En in brood en wijn zegt Jezus: 'Ik deel die kracht uit. Je kunt het niet zelf. En als mens zul je altijd struikelen. Maar je mag leven uit Mijn genade. Brood en wijn symboliseren Mijn vergeving. Maar het zijn óók de tekenen van de nieuwe kracht die Ik je geef, door Mijn Heilige Geest!'

Jezus is in ons midden, om ons met kracht te sterken!

Zó is de Heiland in ons midden, gemeente, om ons te sterken, met kracht! Als u straks naar voren loopt, is dat een statement, het is een belijdenis. U zegt daarmee: 'Ik verlang ernaar om met die kracht van binnen gesterkt te worden. Daarmee kies ik tégen de verleiding van deze wereld, en ik kies vóór Jezus Christus. Want ik weet dat ik van Hem afhankelijk ben. Hij is de bron van levend water, en niemand anders.'

Daar, in die gevangenis in Egypte, daar putten die christenen uit die geweldige krachtbron. Weet u wat ze doen? Broeder Sully schrijft: 'Van de paar dingen die we hebben staan we als christenen weer een deel af aan andere gevangenen: ouderen, zieken, mensen in nood, mensen die meestal geen christenen zijn. Wij hebben als christenen ook vrijwillig op ons genomen om het sanitair schoon te houden hier in de gevangenis. Zowel onze bewakers als onze medegevangenen vinden dat heel bijzonder.' U en jij en ik, wij mogen putten uit diezelfde bron van kracht. Om ánders te zijn, in ons gezin, in de straat, op de werkvloer, noem maar op. Vandaag staat Jezus klaar met brood en wijn. Om ons krachtig te versterken. Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl